

Leven in de Goddelijke Wil – Vlaanderen

november 2015

De Dienares Gods
Luisa Piccarreta

Zalig Hoogfeest van

ALLERHEILIGEN

"Hij die u geroepen heeft, is heilig. Wees heilig zoals Hij, in heel uw gedrag. Er staat immers geschreven: wees heilig, want Ik ben heilig."
(1Pe 1,15-16)

Het is onze zending - de zending van allen - om Gods Rijk te herstellen 'op aarde zoals in de hemel'. Leven in de Goddelijke Wil hangt volledig samen met de 'gemeenschap van de heiligen'. Wat een immense gave: wij kunnen ontvangen van de heiligen en zij kunnen ontvangen van ons.

De grote en enige fout die wij kunnen begaan: geen heilige te zijn.

Heilig worden en zijn gaat om Zijn Heiligheid, de gift van de Goddelijke Wil.

Wij moeten alles doen in Zijn Wil voor het goed van anderen en om Hem - in naam van iedereen uit het verleden, het heden en de toekomst - alle glorie te geven die Hem al eeuwen toekomt.

Door Gods genade kunnen we zo de Hemel bereiken, zelfs nog levend hier op aarde. Dit gaat langs de vernedering van het Kruis en door nooit gescheiden te zijn van de gemeenschap van de heiligen.

"De tempel van de levende God, dat zijn wij. God heeft het zelf gezegd: Ik zal onder hen wonen en met hen omgaan. Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn. Zulke beloften zijn ons gedaan. Zuiveren wij ons dan van elke smet van vlees en geest, en vol ontzag voor God het werk van onze heiliging voltooiën." (2Kor 6,16b; 7,1)

De heiligheid van de heiligen

(genomen uit de conferenties gegeven tijdens onze **Goddelijke Wil** samenkomsten op donderdag 24 en zaterdag 29 oktober)

Op verschillende plaatsen in het Boek van de Hemel, het dagboek van Luisa Piccarreta, vertelt Jezus dat zij **de eerste** is aan wie Hij de gift van het Leven in de Goddelijke Wil bekend maakt. Wat zegt dit over de heiligen van de eerste negentien eeuwen? Betekent het dat zij niet in de Goddelijke Wil leefden? Zou God vorige generaties heiligen de gave van leven in de Goddelijke Wil hebben weerhouden? De Schrift en de Overlevering bieden geen duidelijk antwoord. Maar wel is het waar dat christenen uit alle generaties werden verzekerd van de onvoorwaardelijke Liefde van God in Jezus Christus (cfr. 1 Kor 1,5-7 en Ef 1,3).

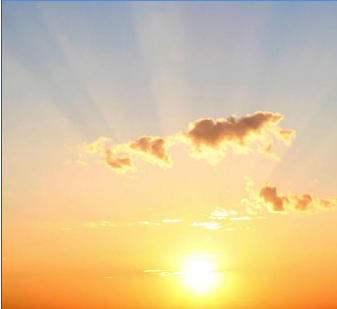
Terwijl God Zich werkelijk altijd **ten volle** geeft aan allen is het ook waar dat Hij Zich **niet** noodzakelijk aan iedereen **gelijkmatic** geeft. Dit onderscheid is duidelijk te merken tussen de individuele christenen. Hoewel 'allen tot heiligheid zijn geroepen' (LG 32), maakt God niet al Zijn spirituele gaven in gelijke mate openbaar in elke gelovige (cfr. 1 Kor 12,4-6): *"Er zijn verschillende gaven, maar slechts één Geest. Er zijn vele vormen van dienstverlening, maar slechts één Heer. Er zijn allerlei soorten werk, maar er is slechts één God, die alles in allen tot stand brengt."*

Inderdaad, Hij kan iemand uitkiezen een groter en voller deel van deze gaven te manifesteren dan een ander. Misschien zelfs op een manier die oneerlijk en onredelijk lijkt. Maar ook dan kunnen we niet besluiten dat Hij zich ooit vollediger geeft aan de een dan aan de ander.

Dit kunnen we ook zeggen over het leven van een individuele christen. Zekere spirituele gaven die in een bepaalde fase van het leven niet volkomen zichtbaar zijn en gebruikt, kunnen dit wel worden in een andere fase. Dit betekent echter niet dat God hem minder zou hebben liefgehad tijdens deze periodes waarin een specifieke gave werd 'achtergehouden'.

Is dezelfde logica niet van toepassing bij de verschillende fasen van het leven van de Kerk? Terwijl zij in elk tijdperk heilig is en geliefd door God, verhindert dit de H. Geest niet zekere spirituele gaven in de ene periode vollediger te manifesteren dan in de andere. Dus in Gods Openbaring sluit niets de mogelijkheid uit dat de Heer aan hetzelfde onafgebroken leven van de Kerk een nieuwe vorm kan schenken van de gift van mystieke vereniging, nog nooit eerder geopenbaard. Uiteindelijk verloopt alles volgens Zijn verborgen plan. Hij ontvouwt in haar (de Kerk) **wat Hij wil** en **wanneer Hij het wil**.

Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
9031 Drongen

Hetzelfde is waar wanneer we kijken naar de heiligen. Het is uiteindelijk God en niet de mens die beslist wie welke spirituele gave zal ontvangen en wanneer. Er moet dus niets negatief worden verondersteld over de edelmoedigheid van om het even welke heilige die niet ontvangt wat God wel aan een ander wilt geven.

Vertellen dus dat God aan de Kerk pas nu de volle maat schenkt van de gift van het leven in de Goddelijke Wil, zegt helemaal **niets** minachtend over de onafgebroken heiligheid en trouw van haar heiligen. Neen, zij **ontvingen ten volle** en zij **gaven ten volle** op de manier en in de mate dat God hen riep. Zij hebben dus de realiteit van het doen van de Wil van de Vader 'op aarde zoals in de hemel', gekend - al is het slechts op een beginnende manier. Dit betekent dat ze het dus niet kenden **met het duidelijkst mogelijke bewustzijn**. En verder dat ze deze **kennis** niet hebben **toegepast met de ruimst mogelijke intentie** en zo niet kwamen **tot zijn grootst mogelijke uitwerking**.

Hoe dan ook, gezien Luisa's geschriften de heiligheid van leven in de Goddelijke Wil kenmerken als een ver overtreffen van de heiligheid van de heiligen, is het belangrijk dat dit dus **niet wordt gezien** als het geringschatten van hen. Dit punt wordt verduidelijkt telkens als Luisa - met een specifiek verwijzen naar de heiligen - aan Jezus vraagt hoe die nieuwe gift kan verschillen van of iets kan toevoegen aan de al verheven ervaringen van de heiligen. Hij verklaart bijvoorbeeld: *"Zoek doorheen het leven van zoveel heiligen als je maar wilt of kijk in alle boeken over de leer. Je zult daarin **niet** de wonderen vinden van Mijn Wil die in het schepsel werkt terwijl het schepsel in Mij werkt. Je zult er ten hoogste berusting, overgave en vereniging van de willen in vinden. Maar **nooit** (zul je zien) dat het gaat over het werken van Mijn Goddelijke Wil in het schepsel en omgekeerd, over het werken van het schepsel in de Goddelijke Wil. Dit betekent enkel dat **de tijd nog niet was aangebroken waarin Mijn Goedheid het schepsel zou roepen om in die verheven toestand te leven.**"* (vol 14, 6.10.1922)

Zelfs dus wanneer Jezus uitlegt dat, wat Hij nu aan de Kerk geeft, groter is dan wat Hij vroeger aan de heiligen gaf, verlangt Hij dat wij goed zouden beseffen dat hun leven hoe dan ook prachtig en voorbeeldig was. Geen enkele heilige zou zich dan ook minderwaardig of jaloers hebben gevoeld bij het zien dat God aan iemand anders een speciale mystieke gave gaf die hijzelf niet had ontvangen. Dit omdat het enige wat heiligen aanbelangt het totaal **ontvankelijk blijven** is **voor om het even wat God hen wil geven**. Dit was hun houding: *"Dat anderen heiliger mogen worden dan ik, mits ik maar zo heilig word als ik kan - Jezus, geef mij de genade dat te verlangen."*